

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrnyii-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtnak.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerkesztői iroda:

Lózsaf-u. 595. sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

A pólai ünnep.

Pólában október 29-én vízre bocsátották a cs. és kir. közös hadi tengerészeti egy torpedó czirkálóhajóját. Az új hajó Ő Felsége parancsára a „Szigetvár“ nevet nyerte. Az ünnepélyre a hadi tengerészeti meghívta és vendégül látta Szigetvár város közönségét.

Ennyi mindössze a nap története. Más nemzetek közönyösen tekintenek el felette. Egy új hajó, sőt még nem is elsőrendű csatahajó, csak egy szerény torpedó czirkáló! Majd minden esztendőben elkészül egy ilyen. Egyik-másik arany vállrojtos tiszt ur elcseszegeti az obligát szónoklatot, a pezsgős palack eldurran s azzal vége, senki sem gondol rá többé.

És mi, mi kalaplevéve, örömkönyvekkel szemünkben olvassuk az új hajó nevének aranyos betűit. Köny a szemünkben, a hazafiúi büszkeség, a hűb, a szülővárosunk szeretetének drága könye.

Elárvult, mostoha gyermek voltunk, aki a nagyvilág előtt ismeretlenül a feledés homályában élte napjait. Régi dicsőségünket, pogányverő ősi kardunk hírét megörölte az idő vas foga. Nem esoda, ha úgy meglep, elérzékenyít a jó szó, egy kis jószívű ajándék. Hiszen nem szaktunk mi ehez. Nem is bírjuk hinni eleinte, hogy nem káprázat, csak lassan, fokról-fokra szívódik fel tudatunkba.

Mint a hosszú téli boru után, mikor az első tavaszi napsugár ragyogó arany özönnel árasztja el az ébredő tájat, szívünk hangosan dobog, keblünk dagad az élet gyönyörétől: úgy dobban meg a szívünk az ébredő elis-

merés egy parányi sugarára. Hirtelen elfelejtjük a hőzivatárokat, hogy dideregtünk, hogy fáztunk, gyönyörrel sütkérezünk a verőfényben és hálát rebegünk érte jó Istenünknek

Hej de régen vártuk, majd kételkedve, majd bizalommal azt az aranyos verőfényt! Ki tudja, meddig késett volna, ha egy koronás, ifju böcs hatalmas szavával nem parancsol a fellegeknek? Ez a szózat varázsosán végig hangzott a síkon, a hegyeken, megértették a trónon, meghallották a kunyhóban. Behatolt a jeltelen sirok homályába és glóriával sugározta be Szigetvár legnagyobbjainak homlokát. És e fény bevilágított a magyar nép lelkébe is, ahol eddig szerényen, észrevétlen húzódott meg a haza és a királyhoz hűsége a halálig.

És Szigetvár megszűnt többé város neve lenni, fogalommá vált, a haza és királyönfeláldozó szeretetének a fogalmává. Ennek akart kifejezést adni Ő Felsége, legkegyelmesebb urunk, mikor a haditengerészet egy újabb a hajóját Szigetvár névre keresztelte. Ezt igazolják a keresztelés tényét végző Hinke admirális szavai: „Indulj elemembe, járd azt be a legszélső határig mindenkor ezen bátor csapat hős tetteire emlékezve mely uralkodójáért harezolni moriaumar pro rege nostro meghalni is tud.“

Hazafias büszke ég tölti el keblünket; mert hogy magyar föld növelte hősöket, akik Szigetvár nevével fogalommá alkották; mert hogy Szigetvár neve fogalom immár. És alattvalói hódolatunkat, hálánkat helyezük felséges királyunk lábai elé, amiért megengedni kegyeskedett, hogy az új hajó nevével szerte a világban hirdesse a mi dicső-

ségünket, hogy minden népeket és nemzeteket emlékeztessen arra, hogy él egy apró nemzet a Duna-Tisza partján, aki ha kell, életét adja a hazáért, a királyért.

Am ha meglehetne osztolni a dicsőségen, Szigetvár városáé lenne az oroslánrész. Ha fokozni lehetne azt a hazafiúi büszkeséget, mely Zrinyi és vértanu társai révén a magyar szíveket eltölti, Szigetvár polgárságának joga van egy fokkal büszkébbnek lenni.

Az új hajó nem csupán a magyar honfi erény hírét hordja el keletre nyugatra, el a mi városunk dicséretét is. Ez a szentelt föld. Hol ma békén ballag ekéje után a szántóvető, ide csorgott a martirok vére.

Ez ami külön dicsőségünk! Hálásan emlékezünk meg arról, hogy a pólai ünnepélyen ez ami külön dicsőségünk elismerésben kifejezésre is jutott. A hajó keresztelésre meghívták a hősök utódait, Szigetvár polgárságát. A vendéglátó tengerészek igazán a hősök utódait tekintették a város küldöttségének tagjaiban. Tejbe-vajba fürösztözték őket. Rendeztek ünnepélyeket tiszteletükre, magyar tisztok kalauzolták őket, a hangverseny programja csupa magyar dalokból volt összeválogatva. Azt mondják, hogy a magyarok leczkét vehettek volna a vendégszeretetből és hogy mindez legfelsőbb parancsra történt.

Mily hatalmasnak is kellett lenni annak a régi dicsőségnek, hogy századok homályán keresztül bevilágítja a jelent!

Mily böcs, mily nagylelkű az az uralkodó, ki olvasni tud szerető népének lelkében, ki megérti a letűnt századok szavát!

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép újdívatú női ruhaszövetek, flaneliek, selymek, zephir és barchetek továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Agyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyaszsonyi kelengye. — Mődjában áll tehát mindenkinek az ősi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni.

PÉCSETT. Irgalmasok-utca 10. sz. Saját házában.

Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben.

A „Szigetvár“ hadihajó vízre-bocsátási ünnepélye Polában.

Mint lapunk múlt számában megírtuk városunk egy 12 tagból álló küldöttség által képviseltetett Polában.

A küldöttség 2 részben utazott el egyik része okt. hó 27-én érkezett meg. A küldöttség többi tagjai pedig 28-án értek oda, a megérkezésük mindkét alkalommal *Reményi Ferencz, Nikolits Viktor, Beck Zoltán, Rémy Berzenkovits* László cs. és kir. sorhajó hadnagyok *Ferdinánd* gép. mérnök fogadták őket. — Városunk küldöttsége a lehető legnagyobb szíveséggel, előzékenységgel és a legmelegebb vendégszeretettel fogadtatott, egész ott időzése alatt. — Az ünnepély valamint egyes nevezetes események, és ünnepségek lefolyásáról részletesen a következőkben kívánjuk t. olvasóinkat értesíteni. Október hó 28-án vasárnap d. e. látogatás a katonai és polgári hatóságoknál, valamint a tengerészeti casinóban

A küldöttség a „Central“ szállodában lett elszállásolva, ahol a lehető legnagyobb kényelmet találta fel. Ebédre a küldöttség, szíves meghívás folytán a tengerészeti tiszti casinó vendége volt, ugyancsak a többi napokon is.

Ebéd után a küldöttség, számos tengerész tiszttel kíséretében sétakocsizást tett a városban és annak környékén, megtekintették a történelmi nevezetességű római amphiteatrumot.

Augustus templomát, az Aurea kaput, Tegetthoff emléksobrát, katonai csillagát a közelfekvő Mária-Louiserödhöz mentek ahonnan az egész kikötő, és egyes helyek mint-egyremek panoráma tárult szemük elé; amely látvány valóban elragadó festői szép volt, úgy hogy azt feledni egyhamar nem lehet — Vaesorára ismét a tengerészeti casinóba hajtottak onnan a Színházba, hol egy kiváló olasz társaság játszott

végül pedig Udel énekes concertjét élvezték.

Hétfőn október hó 29-én, mi itthon lévők is ünnepeltünk azon órákban, midőn küldöttségünk Polában ünnepelt, Városunk az napon zászlódszót öltött a vár fokáról megszár lövések hirdették azt, hogy október 29. örömmünnepe Szigetvárnak. Minden gondolatunk ott volt Polában együtt éreztünk, szívünk minden dobbanása egyvolt az ottani ünneplőkkel.

Míg mi itthon ünnepeltünk addig ott a tengerpartján, nagy volt a sürgés forgás orfiai néptömeg szorongott a parton valamint a kikötőben horgonyzó nagy hadihajó fedélzetén. Szívszorogva várták az ünnepélyes actust, a pillanatott, midőn városunk büszkesége a „Szigetvár“ hajó oldalát érinteni, csókolgatni fogják a tenger hullámai.

A küldöttség, és kísérői élükön Hinke parancsnok altengernaggyal a közepén a város előkelősége notabilitása, a meghívott vendégek, tengerésztisztek attól jobbról s balra a vízre-bocsátási csarnokban felállított tribünökön helyezkedtek el.

A vízre-bocsátási csarnok, amely collosalis nagy építmény 2 részből áll, ennek egyik részében volt felállítva az emelvény melyen állott rézsutosan a hajó, megtámoogatva fakkal megerősítve kötelekkel. Pont 9 órakor vette kezdetét az ünnepély. *Hinke* altengernagy átvevén a katonai jelentést hogy minden készen van ekkor a papok fényes segédlettel, az oldalon felállított oltárnál végezték a ceremóniát elmondva a misét — az imát, a hajót, valamint a diszes urnában levő szigetvári földet beszentelték.

Mire *Hinke* ellentengernagy a hajóhoz intézve a következő beszédet mondotta német nyelven, melyet magyar fordításban itt szösz szerint egész terjedelmében közlünk. Az ellenség tulnyomó ereje által volt körülölvénve „Szigetvár“ a 16-ik században, amely vár hősi védelme által, egy maradandó lapot, hagyott hátra a világ történelemben,

Hiába igyekezett az ellenség a várat ledönteni. Midőn a föld alatti aknákat által a

külerösségek elpusztultak és csak már a torony maradt meg, hű katonáinak élén, diszruhában ünnepi fegyverzettel rohant ki *Zrínyi* Miklós a támadó ellenségre, és hősi halált lelt.

A torony őrsége felgyújtotta a löporraktárt, és magát a benyomuló ellenséggel együtt annak romjai alá temette.

Ezen hőstett emlékére, Ő Felsége a császár és király nevében „Szigetvár“ névre kereszteltek!

Indulj elemembe, járd azt be a legszélső határig mindenkor ezen bátor csapat hőstettére emlékezve, mely uralkodójáért hazelnéni „moriamur pro rege nostro“ meghalni is tud.

Viseld zászlódat tradíciókhoz, hiven dicsőséggel a haditengerészet becsületére. A szerencse csillaga kíséren minden vállalatodnál és ha csata kiáltás hangzik emlékezzél, hogy számodra csak győzelem létezik, — Ha peddig nagyon sok volna az ellenség. — akkor emlékezzél Szigetvárra. — Az elmondott beszédet leirhatatlan lelkesedéssel fogadták a jelenlevők s eközben megnyomta a villamos gombot, melytől a hajó orrán elhelyezett virággal feldíszített pezsgős palack eldurant s tartalma a hajón végig ömlött. Néhány percz után jelentést tettek, a hajó készen áll a vízre-bocsátásra, ekkor *Hinke* altengernagy ismét megnyomta a villanyos csengő gombját, a jelt megadta a hajót megszabadították a kötelektől, s ezután egyenletes sebeséggel siklott a tengerbe, fedélzetén pedig a hajó tisztjei és legénysége állott.

Azon szent pillanatban, midőn a hajó a vízbe siklott száz meg száz ajakról hatalmas Hurráh, és küldöttségünk harsány éljen! éljen! kiáltása hangzott fel.

S ezzel az ünnepély véget ért. — A küldöttség pedig megtekintette a tengerészeti muzeumot, egyes műhelyeket, raktárakat egy szétszedett torpedót valamint a „*Kigyó*“ nevű hajót. — Minden egyes helyen a legap-

J v á n.

*Szelid, mosolygó volt kis arcza,
Olyan okos, oly megkapó.
Oly kedvesen haragvó, durczás,
Ha csókolá a nagy apó.
Szép volt-e kép-felejtetlen:
A tél ölén a kikelet,
A játszi kedv s remény sugára
Az elmulás, bánat felett.*

*. . . És jöt a rém . . . mosolynak vége . . .
Elhalt a szó az ajkakon:
S e némaság úgy fájt apónak,
Hogy én azt nem mondhatom.
Megtört szemének fénye tükre,
Hogy kialudt a láng, világ;
Eltűnt a légnék illatárja,
Hogy elhercadt a kis virág.*

*Oly szintelen oly fénytelen most,
Oly megható a régi kép,
Nincs már tavasz, nincsen virágzás,*

*Csak hervadás s az oly sötét.
Nincs már tavasz — elszált örökre,
Nincs játszi kedv — csak zokogás . . .
S ezt festeni szívem nem bírja,
Folytassa hogyha tudja más! . . .*

Szigeti Károly.

Regényfejezet.

— A „Délsomogy“ eredeti tárczája. —

— *Irta: Névy Zoltán.* —

Vagy három hete Sujánszkynéval találkoztam, a nevetős szemű, pajtáskodó szöke asszonykával. A jezsuiták józsefutezai kápolnája küszöbén akadtunk össze.

— Fogadni mernék, valami érdekes megaliansz hire csalta ide.

— Elveszitené barátom.

— Akor azt kell hinnem, hogy bizonyos fekete szemű ifju páter tartá primicziáját.

— Ha gunyolódik, megtiltom, hogy elkísérjen.

— De elvégre is csak nem . . .

— De igen imádkozni voltam. Ne nevesen,

mondom, mert a faképnél hagyom. Ne nevesen . . . kérem . . .

A hangja remegő, tompa volt. Finom ajkait össze szorította; mintha küzdene, hogy könnyekben törjön ki. Csak most tűnt szemembe, hogy az őszi verőfény daczára fekete ruha simult természetéhez.

— Boesánat, nem vettem azonnal észre, hogy gyászol.

— Nem gyászolok . . .

A Baross utcába értünk, hol e pillanatban gummikerekes bérkocsi robogott el mellettünk. Az asszony megragadta a karomat. Halottfehérre vált az arcza, vértelen ajkai hangtalanul mozogtak. Minden ízében reszketett, át kellett fognom derekát, nehogy összeroskadjon.

— Erzsike, mi lelte? — kérdém ijedten.

Az asszonyka gyűlölettől lángoló szemekkel bámult egydarabig abba az irányba, ahol a bérkocsi eltűnt, aztán elfuló hosszú lélegzet után kacagni kezdett.

— De az Istenért, Erzsike térjen magához!

— Igen már elmúlt, már nincs semmi bajom . . . erős leszek ha . . .

Könnyekbe fult a hangja; arczára szorította virágos batiszt zsebkendőjét és esen-

róbb részletekig magyaráztak el mindent a küldöttség tagjainak,

A küldöttség Tegethoff tengernagy emlékszóbrához ment, ahol *Hegyessy* János főszolgabíró az itt következő szép és lelkes beszéd végeztével tette le a szoborra a város koszoruját.

A beszéd így hangzik:

Meghatva állunk érezbe öntött emléked előtt megdicsőült férfiú.—Visszaidezzük emlékünkebe diadalmas csatádat mely a betörő ellenségtől megóvta a hazát, s nevedet halhatatlanná tette. Eljöttünk hozzád, hogy nemes példádon okuljunk hogy tanítsuk nyomdokaidon utódainkat a kötelesség teljesítés erényére s erőt merítsünk hősi példádon a hazaszeretre.

Szigetvár nevében leteszem a koszorut mely örökzöld levelekből van fonva és jelképezi dicsőségedet, mely örökké élni fog.

A szobor megkoszorúzása után. Déli 1 órakor 70 terítékű ünnepi ebéd volt a tengerészeti casinóban, a menü a következő:

Menu. Marine-Casinó.

Diner du 29. októbre 1900.

Potage printanier.

Denté sauce mayonnaise.

Filet de boeuf á la Bouquetiere.

Supreme de volaillé á la belle vue.

Selle de chevreuil.

Salade. — Compote.

Parfait á la vanille.

Fruits et Fromages.

Dessert,

Az ebéd alatt felköszöntöt mondtak: *Hinke* altengernagy Ő Felségére. *Biedermann* Rczső Szigetvár díszpolgára, kinek szép beszédét, illetve a haditengerészetre mondott pohárköszöntőjét magyar fordításban szintén itt szöszterint közöljük.

Büszkén és emelkedett hangulatban jelentünk meg Ő nagyméltóságának a tengerészeti parancsnoknak meghívása folytán, hogy jelen legyünk azon hadi hajó keresz-

telésen és vízrebocsátásánál, melynek szülővárosunk Szigetvárnak neve adományoztatott és hogy legszebb történelmi tradícióink ezen hatalmas szimbolumát, azon pillanatban üdvözöljük, a midőn az nemes hivatásának leendő átadva. — Adja a mindenható, hogy „Szigetvárt“ mely nemsokára büszkén fogja a tengerek vizeit bejárni, mindenkor szerencse kísérje, és nevének oly dicsőséget és becsületet szerezzen, mint hajdanában gróf *Zrínyi* Miklós és hősi csapata szerzett.

Szívünk mélyéből hősi dicső győzelmet kívánunk e hajónak a harczi pályán a jövőben, a haza javára, és hadi tengerészetünk dicsőségére.

Nagyméltóságodnak köszönetünket fejezzük ki a most elmondott szép szavakért, nem kevésbé azon megtisztelő fogadtatás és szíves látásért, melyben itt részesültünk. — Poharamat emelem a mi bátor haditengerészetünk gyarapodására és a hadi tengerészet jelenlevő képviselőinek egészségére.

Utána pedig *Kittel* Vladimir ellentengernagy mondott egy lelkes felköszöntőt Szigetvárra.

Az ebéd alatt a katona zenekar a következő remek magyar darabokat játszta igen szépen. 1.) *Magyar népdal induló* 2.) *Ilka* opera. 3.) *Monte-Christó*. Czigány valzer. 4.) *Alig viradt már is alkonyul*. 5.) *Osztrák magyar dal és táncz egyveleg*. 6.) *Rákoczy induló*.

Az ünnepi ebéd után a küldöttség megtekintette a „VI. Károly császár“ nevű hadihajót, mely hajón szívélyes fogadtatásban részesültek. Iovag *Brosch* Gusztáv ellentengernagy és *Köppel* Károly sorhajó kapitány e hajó parancsnoka részéről, akik végig kalauzolták őket a hajón, megmutatva annak minden nevezetes részét. — október 30-án délelőtt megtekintették az „Uhu“ nevű torpedó naszádot, és aztán azon kirándultak a kies Brioni szigetre honnét visszatérve az egész küldöttség a fennt megnevezett kísérőivel együtt lefényképeztetette magát.

Az ebéd ismét a tengerészeti casinóban volt, mely alkalommal *Tóth* István ügyvéd *Hegyessy* János főszolgabíró a bucsú beszédekét mondták el, kiknek *Reményi* sorhajó hadnagy válaszolt. *Duchon* Ödön ügyvéd, kérte az őket kísérő urakat hogy a látogatást viszonzóák. Dr. *Berkes* Mór ügyvéd a zenekarra és karmesterére mondott tósztot. Dr. *Kriszt* Béla ügyvéd mondott köszönetet a tengerészeti casinónak a szíves meghívásért és éltette a tengerészeti casinó tagjait valamint annak elnökét.

Az ebéd alatt mindvégig derült és vidám hangulat uralkodott. Az esti órákban pedig a küldöttség, számos előkelő tengerész tiszt kíséretében az állomásra ment honnét szívélyes bucsuvétel után, a legszebb és legkellemesebb vissza emlékezéssel hagyta el Polát. A küldöttség egyrésze, direct haza, míg a másik része Triesztbe utazott, ahol 1 napot időzve megtekintette a város nevezetességét.

Igen szép emlékekkel gazdagodott városunk, mert a keresztelekor, a hajó ormán lecsüngő 3 méter hosszú piros fehér piros szallagot, melyen arany himzessel a következő felirat áll: *S. M. S. „Szigetvár“ Október 29. 1900.* egy remek dobozba zárva „Szigetvár“ felirással kapta emlékül a hadi tengerésztől.

A küldöttség tagjai nem tudják feledni azon szép és kellemesen eltöltött napokat azt a valóban páratlan szíves fogadtatását melyben részesültek, Polában.

Szigetvár lakossága hála telt szívével mond köszönetet vitéz haditengerésztünknek, hogy képviselői oly meleg fogadtatásban részesültek. — Adná a magyarok istene, hogy városunk is visszonzozhatná ezt mielőbb magyaros vendégszeretettel.

No de lesz idő és alkalom rá nemsokára a „Zrínyi szobor“ leleplezésekor. —

Addig is a viszónlátás reményében üdvözlöt *Polának*, üdvözlöt *haditengerésztünknek*.

B. Gy.

desen sirt. Az asszony lelke verőfényes eső, köny és mosoly vegyülete. Szövevényes labirint, melyen nincs halandó, aki eligazodnék. Sztoikus nyugalommal vártam a színjáték végét. Végre lekerült a kendő a könyves szemekről.

— Ugye látta? — rebegett az asszony.

— Nagyságos asszonyom, ez a kérdése épp oly titokzatos előttem, mint az egész viselkedése. A kérdés az, ha jól hallottam, hogy láttam-e? kérdéssel válaszolok, kit?

— Az uramat azzal a . . .

Most már megértettem. A közelmúlt napok többé kevésbé autentikus pikáneriái között emlegették, hogy *Sujánszky* gyakori vendége bizonyos szépasszony barosutczai kéjlakának. Az imént elrobogó bérkocsiban alkalmasint ők voltak együtt.

— Erzsike, maga alkalmasint csalódik, össztévesztette Bélát valaki mással.

Keserű mosolyra vonta ajkait.

— Igaza, van csalódtam, abban az értelemben, hogy szemérmetlenül megcsalnak Szegény barátom, ha tudná! . . . Majd elbeszelem. Intsen annak a közeledő bérkocsinak. Kimerített az izgalom. Képtelen vagyok egy lépést is tenni

Az emeleti kicsiny budoár félhomályában aztán kitért a vergődő szívénnek minden bánatát. Az ura nem csak hogy nem titkolja viszonyukat, sőt két hónapja lakását is áttette a jözsefutezai palotába. Olyan gyanutlan volt, mint egy legelésző őzike, melyet orozva, lesből leterít a vadász golyója. Egy nap csak hiába várta az urát ebédre. Az éjszaka is elmúlt hasztalan várakozásban.

— Ah, retenetes éjszaka volt az. Attól tartottam, hogy szerencsétlenség érte. Halálos aggodalmak közt ébren virasztottuk át kislányommal az éjszakát. Együtt imádkoztunk Aztán reggel ahogy beakartam jelenteni az esetet a rendőrségnél, hordár keresett egy levéllel. Az uram kezevonása volt. Gazdagon megjutalmaztam és dobogó szívvel törtem fel a borítékot. Azt írta ne várjam vissza soha, soha . . .

Megnyugtató frázisokat rebegett ajkam és . . . a szívem gyönyörben uszott. Pedig azt hittem, hogy rég eltemettem azt a tenger keserűségét, mely valaha közel vitt a megháborodáshoz. A mellettem vonagló telt termet azok a könyvtől nedves kék szemek felidéztek az elmúlt napok kísértő árnyait. A lemondás keserűsége, a bosszu méze viharzottak lelkemben.

Az asszonyka halkan, rapszodikus módon tovább mesélt. Én pedig gondolatban újra végig jártam a gyönyörnek ésfájdalomnak kálváriáját. Hallottam a Tisza hullámainak esobogását. Susogtak a parti fűzek, ahogy végig suhant lecsüngő lombjaik közt az alkonyi szellő. Elkápráztatták szememet a lenyugvó nap véres sugarai, ahogy távolból, a falu templomtornyának bádogtetejéről visszaverődtek. Lassan, fokokint beállt a szürkület. Előbb a távoli kutágast, aztán a templom karsu tornyát is elnyelte a ködszerű felhomály. A folyó szöke vize setézőld színt váltott tele hintve szikrázó fénybogárakkal.

Kart karba öltve haladtunk a töltésen. A társaság messze elmaradt tőlünk, csak egy-egy hangosabb kacagás ért utól bennünket.

— Erzsike, ugy-e nem haragszik rám azért hogy szeretem?

Hogy bámultak reám azok a könyben uszó kék szemek a galamb ijedségével, aztán szerelmes odaadással. Végig simítottam homlokomat. Mondhatlan vágy szállott meg, hogy karjaimba ragadjam azt a gyönyörűséges asszonyi testet és le csókoljam

„Délsomogy“.

1900. november hó 1-ével nyitjuk meg az előfizetést lapunkra.

a „DÉLSOMOGY“ előfizetési ára:

Egész évre	— —	3 kor.	—	fil.
Fél	„ —	4 „	—	„
Negyed	„ —	2 „	50	„

Egyes szám ára 20 fillér.

Kérjük azokat a t. cz. olvasóinkat, kik a lapot még eddig meg nem rendelték, miszerint azt megrendelni sziveskedjenek, hogy a szükséges példányok és előfizetőink felől tisztában lehessünk. — A lakóhelyváltoztatást kérjük velünk tudatni, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen. — A t. olvasó közönség pártfogását kéri. tisztelettel

A „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala.

H I R E K.

— **Személyi hir.** *Sárosfai Bittó* István valóságos b. t. tanácsos főrendiházi tag f. hó 28-án Budapestre utazott drávacfoki nyaralójából, hogy a főrendiházi üléseken részt vegyen.

— **Halottak ünnepe.** A halottak napjának előestéjén a temetőket, mint minden évben, az idén is fényesen feldíszítették és kivilágították. A turbéki temetőben délután a Duchon család mauzoleumában a halottakért istentisztelet volt, utána pedig szent beszéd. Az istentiszteletet és beszédet Frey János szigetvári segédlelkész tartotta.

— **Halálkozás.** *Nádassy Kálmán* kir. tanácsos görögáli földbirtokos fia *Pál* kereskedelmi akadémiai hallgató, a helyesfai birtok-

könnyeit. Hisz jogom van az üdvösséghez, melynek ígérete ott ragyogott azokban a kék szemekben, régen, a Tiszaparti alkonyatkor.

— Hogy gyűlöltem azt az embert — folytatta az asszony . . . akkor. . .

Ölében nyugodott a keze. Szinte vakított fehérségével a ruha setét háttéréből. Égő ajkamhoz szorítottam. Összerázkódott és csendesen elvonta tőlem.

— Igen, első gondolatom az volt, hogy elválllok tőle törvény szerint is . . . Később küzdenem kellett e gondolattal. Magányos éjszakáimban ébren álmódva megjelent az előttem az uram, mosolyogva, szerelmesen, mint akkor, az oltár után. Beszélt hozzám a régi lágy, beczéző hangján:

— Eltaszítasz magadtól örökre? Nem nem bírod tenni a szived miatt. Ahány csepp a gyűlölet, angyai csepp a szerelem benne . . .

— Felébredt a büszkeségem, halkán tette hozzá — a régi és nőtt-nőtt. Nem láttam, csak azt a nőt, aki diadalmaskodva gunyosan mosolygott felém. Már irtam a levelet ügyvédemnek, akkor ölembe kuszott e kis leányom.

— Mamuskám, hol apa? Csókolni akarom apát!

kon lévő kastélyban, hosszas szenvedés után folyó hó 2-án pénteken kiszenvedett. A szép reményekre jogosult ifju halála fölött a résztvét általános. A bánatos szülőknek és családnak pedig a fájdalom eiviselésére adjon erőt a Mindenható.

— **Magyar gyújtó a siketnémák segélyezésére.** A magy. kir. vallás és közoktatási miniszter a következő humánus rendeletet adta ki.

MAGYAR KIR.
VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSÜGYI
MINISZTER.

Másolat.
52,710. sz.

Ad 238—1900.

A gyógypedagógiai tanintézetek orsz. szaktanácsának.

A f. évi július hó 17-én 160. sz. alatt kelt javaslatára Pálfi Lipót és veje szegedi gyufagyárosok abbeli ajánlatát, hogy az általa készített és „siketnémák segélyezésére“ felíráttal ellátott gyújtó után jövedelmének 3%-át az említett célra fordítani szándékozik, elfogadom; egyúttal megengedem nevezetteknek, hogy ezen gyártmányait, hivatkozással jelen rendeletre, az állami intézeteknek, hivataloknak, községi elöljáróságoknak és a siketnéma gyermekek szülőknek ajánlhassa; biztosítván őket arról, hogy amíg elvállalt kötelezettségének pontosan megfelel, más gyárnak részéről hasonló kedvezményt nem nyujtok. *Egyúttal ebrendelem, hogy a fűgyatékosok intézetei gyufaszükségeit elkizárólag tőle szerezzék be. A cég üzletkönyveinek időnként díjtalanul leendő ellenőrzése* iránt teendő intézkedésére a szegedi kereskedelmi- és iparkamara lesz megkeresendő. Amennyiben pedig ez vállalkozni hajlandó nem lenne, a Szegeden netalán létesítendő iskola vezetőjére, vagy a gyógypedagógiai tanintézetek orsz. szaktanácsa által kijelölendő valamely bizalmi egyénre lesz az ellenőrzés bízandó. Erről a gyógypedagógiai tanintézetek orsz. szaktanácsát a beadvány és esatolmányainak

— Apa elutazott, de visszatér, ha Emmi jól viseli magát. És hoz sok-sok csókot meg czukrot.

— Visszatér? Eh, hátha az az ártatlan hazugság valóra válik! — Összetéptem a levelet és elmentem kis leányommal a templomba — imádkozni . . .

Csend következett, mi alatt az asszony melázó tekintetét az ajtóra függesztette, mintha várná, hogy megnyíljk, hogy belépjen az ura.

— Ugy-e maga is hiszi, hogy el fog jönni még? Tudja, a bűnös szerelem olyan, mint a czukrozott orvosságos gyökér. A vékonyka czukorréteg hamar leolvad róla, esupa keserű iz marad meg belőle. Az én hitem erős. Igen, egy szép reggelen csak ott fogjuk találni a szobájában az ágya párnái közt nyujtzkodva. Esténként saját magam megvetem az ágyát, mintha itthon volna. Hogyha hazatér, minden a kedve szerint legyen. És bekészítetek mindent számára, a számovárt az asztalkára, az ujságjait az éjjeli szekrényre . . .

Felkelt, hogy széttárja a setétyöld plüsfüggönyöket. Az őszi nap beszökkenő sugarai glóriát alkottak aranyzóke feje körül.

visszazárása mellett további megfelelő eljárás végett értesitem.

Budapesten, 1900. évi augusztus hó 1.

A miniszter helyett:

ZSILINSZKY s. k.,
államtitkár.

Hazánk társadalma az utolsó évtizedben számos jelét adta humanus gondolkodásának; palotákat építtetett az árváknak, hajlékot adott a hajléktalanoknak, kenyeret az éhezőknek, de az árvák árváiról, a természet mostoháiról, a *siketnémákról* megfeledezett; megfeledezett, mert *ajkuk néma, nem nyílik hangos panaszra*. Pedig sokan vannak, megdöbbenően sokan, csupán hazánkban 19000. Járnak, kelnek közöttünk és még csak szánakozásra sem kellenek, mert hisz külső megjelenésükben éppen olyanok, mint épérzékű embertársaik, de lelkiviláguk homályos éjszaka és csupán azért, mert halásuk hiányánál fogva a beszédet meg nem tanulhatják. Örökös szellemi sötétségre vannak kárthatva. Pedig bennök a isteni szikra, amely meggyújtva az ő lelküket és kedélyüket is megvilágítja. Tanulatlan, műveletlen állapotban *állandó nyúgai hozzátartozóinak és a társadalomnak, veszélyeztetői községük közbiztonságának, ellenben kiképezve értelmes, gondolkozni tudó emberekké, válnak kik a maguk és családjaik kenyerét megkeresni képesek* és a társadalomnak számottevő tagjaivá, a községnek s a hazának pedig há polgáraivá lesznek. Hazánkban eddig 7 intézet van, hol e szerencsétleneket tanítják s bennök mindössze 426-an nyernek oktatást. 426! 5170 tanköteles közül! tehát évenként 4644 (92%) siketnéma marad oktatás nélkül, műveletlenül, megfosztva a kenyérkereső pályától, embertársaik könyörületére utalva. Szeressük tehát az embert az emberért, tegyük e szerencsétleneket emberekké, hasznos, munkás polgárokká. A hazai gyújtó a siketnémák javára, a legjobb minőségű, versenyez, bármely külföldi vagy más hazai gyártmánnyal és így a T. Cz. fogyasztó közönség, valamint hazafias kereskedőink, kik ezen gyújtót megrendelik és árusítják, minden áldozat nélkül segíthetnek a szerencsétlenek sorsának jobbra fordulásán. (Megyünkben is. Kaposváron van áll. S siketnéma — intézet.) Tehát pártfogást kerünk!

— **Vasutmegnyitás.** A „Szigetvár-kaposvári“ helyiérdekű vasutat e hó 8-án esütörtökön nyitják meg, midőn a forgalomnak át is fogják adni. — A miniszter képviselőjében jön le *Szűcs* András miniszteri titkár és *Bolberitz* Henrik felügyelő, kik e hó 7-én indulnak el Budapestról Pécsre, ott maradnak éjjelre és reggeli, vonattal jönnek át hozzánk. — Az első vonat 8-án reggel 10 órakor indul ki a helybeli állomástól, a közben eső állomások díszesen lesznek decorálva és mindenhol a meghívottak felfognak szállni. — Az ünnepélyes megnyitást ugyanaz nap díszes társasvacsora tejezi be Kaposváron.

— **Drávacfoki vadászat.** *Bittó* István főrendiházi tag Drávacfoki birtokán f. hó 24, 25, 26-án tartották meg ez evi nagy hajtó vadászatot, a vadállományban igen sok kárt okoztak a vadorzók, ezért csak 132 fácán kakas 9 őz, 72 darab nyul került terítékre, a vadászatot részt vettek Budapestról, *Besenyői* Ferencz tábornok, *Imrédi* Kálmán az I-ső hazai takarekpénztár igazgatója *Hegyesy* János főszolgabíró és többen.

— **Erőf Fesztich Imre**, esertői nagybirtokos a helybeli önk. tűzoltó-testületnek, szerelvényei gyarapítására 400 K adományozott. Mely nemes szívé adományáért az egyesület e helyen is hálás köszönetét nyilvánítja.

— **Furfangos szabólegény.** *Gáspár* Ferencz babócsai születésű szabólegény furfangos módon csalta meg *Bagán* Erzsébetet Babócsán. Először mély és forró szerelemtől beszélt neki végül házassági ígéretekkel tévedésbe ejtve a szerencsétlen nőt. — *Bagán* Erzsébet hitt a mézes szép szavakban, nem is sejté, hogy imádója csufosan meg fogja őt csalni. — *Gáspár* egyre hitegette Erzsébetet, hogy majd ekkor meg akkor veszi el, és nem sokára, már megtartják az esküvőt is. De bizony mégse úgy lett, mert *Gáspár*, nem váltotta be szavát, hanem a helyett kicsalt szegény Erzsébettől 120 K készpénzt 2 darab 35 K értékű arany gyűrűt és még azon felül 18 K 80 F értékű külföldi arany pénz és 1 darab 5 K értékű arany gyűrűt jogtalanul eltulajdonított. Ez után pedig szolgálattal keresés ürügye alatt megszökött és azóta ismeretlen helyen tartózkodik. Személyleírása 20 éves magas sovány termetű, szőke beteges halvány arcú szabósegéd. A mesterségét nem szereti, uraságoknál mint inas szokott alkalmazásban lenni, beszél magyarul. — A Nagy-Atádi járásbíró-ság körzeti.

— **Vászon cipő gyár Szigetvárott.** *Neumann* Lipót helybeli cipész mester, külföldre Frankfurtba megy tanulmányutra. — Mert városunkban ez év december 1-ével egy vászon cipő gyárat szándékozik felállítani. A szükséges gépeket már megrendelte. A gyárban egyelőre, mintegy 20—25 munkás nyer foglalkozást.

— **Hobolli testvérharcz.** Hobolban a múlt hó 31. napján két odavaló polgár, kik édes testvérek, összevesztek. A verekezés hevében az egyik Kelemen előrántotta kését és többször megszúrta vele testvérét, Kelemen Istvánt, kit súlyosan sebesülten szállítottak Szigetvárra Ujházi járásorvoshoz.

— **Lopás.** Mint tudósítónk írja, f. hó 21-én Drávafokon *Nagy* István itteni gazdát a Baranyában ólalkodó kóbor cigányok, a mig az isteni tiszteleten voltak a házbéliek, kirabolták, elloptak tőle cipőket, lópakróczokat, ponyvákat és egyebeket. Sajnos, hogy őket kézrekeríteni nem sikerült dacára annak, hogy nyomok vezettek a kóbor cigányok után és esendőreink nyomban értesítettek, azonban csak 4—5 nap mulva volt idejük a nyomozást megejteni.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában az Osztrák magyar bank. Korona és fillér mikénti jelzésére hívtuk fel olvasóink figyelmét. Helyreigazításul kijelentjük most, hogy a *Korona* — K a *fillér* — f de utána pontot tenni nem szabad. — Valamint németül *Krone* és *Heller* után sem teendő pont.

CSARNOK.

Tempi passati.

Az alacsony fenyőgerendás ivóban szinte meteszni lehetne a meleg, dohányfüsttel telített levegőt. A csapláros a söntés oldalához támaszkodva szundikál. Alkalmasint okosan teszi, hogy megtámasztja, mert különben alighanem fejére szakadna a rozoga alkotmány. Néha nagyokat bólint üstökével, hogy a kurtaszáru cseréppipa majd kiesik szájából. Ki is aludt az már régen, újra rágyujtani röstel; mert hát szörnyű sok ajjal-bajjal juthat az ember egy kis finánczolatlan magyardohányhoz. De azért csak agyarán tartja, mert valamivel csak el kell ölni az döt.

A hosszú gyalulatlan koresma asztal egyik végén két fiatal mesterember-féle kártyázik oly féle kártyákkal, melyeket a hátlapjukról könnyebb felismerni. Közbe szorgalmasan öblögetik torkukat a savanyu vinkóval. Az asztal másik végén egy torzonborz, őszbecsavarodott szakálás férfi könyököl. Hosszu, fekete lüszter kabát lóg le sovány vállairól. Mellette a vászontarisznyáj a egy szék támlájára van akasztva. Látszólag közönyösen bámul egy hosszú nyaku üres borosüvegbe. Csak néha, mikor a kártyázók egy—egy csomó rézpénzt dobna a piszkos fatábla, a esörrenésre villogó szemekkel pillant feléjük, mint a macska, melynek madár csapott el az orra előtt a levegőben.

— Ne busuljon bátya, nem az asztal itta meg a borát. — Szólt kötekedve az egyik.

— Nem kell bántani a professor urat, a csillagokat vizsgálja. — Felel rá a másik, aki nyerőben van.

— De attól az embernek kiszárad a torka.

— Igazad van ecsém, csakugyan száraz, ni, szinte konog.

Bütykös ujjával megkopogtatta kiálló ádámsutkáját.

— No hát jöjjön ide. Van it; akár özönvizzel fűroszthati.

— Ecsém, halnak való a víz; de csak ha uszik, ha csuszik jobb' szereti, ha borral öntözgetik. De iszen látok én még ott a létrába. Bárcsak égig érne, mint a bibliabeli Jákobé!

Lassan felzihelődött helyéről s tarisznyáját nyakába akasztva odabiczegett közéjük. — Éljen a barátság! — szóltak azok egyszerre összeültötték poharaikat az öregével s aztán fenéig kiürítették.

— Ne sajnáljon még eggyel. Hanem most magán a sor bátya, Ki éljen?

— Hm! Hát éljen a filoxera; mert élni muszáj, ha fel nem fordul ettől a savanyu mosléktól. Kutjának is összeverné a fogát!

— Ejh! De finnyás kend!

— A magaméra szoktam. Ehun-e!

Tarisznyájából előhuzott egy fakulacsot

nehány kortyot nyelt belőle. Utána lepedőnyi kék vászon kendőjével sokáig erősen törölte, csavarta a kulacs száját, miközben ravaszul mosolygot a szakálába.

— No ne! Az egyik legény kezébe adta a kulacsot, mit az ügyesen ajkaira illesztet s élvezettel kotyogtatta.

— Ecsém csinyján bánj vele, jusson a másiknak is. A fenékéről hallom már a szavát.

— Ez megérte — mondták a legények, mikor a kulacs kiürült. — Fájn lé, hova is való ez?

— Álmos országába. Hehehe — nevetett az öreg.

— Hu! Az tán tulnan van Falián országgon is? Talán ott nappal is alusznak az emberek?

— Hát. Ugy hevernek jobbra-balra az utcán mint a holtak.

— Ejnye! Ha ezt hallaná Juliskám?

— Ki az a Juliska?

— A szeretóm. Formás egy fehér eseléd. Kék szemeiért a tűzbe mennék. Hiszen tudja, magának is volt fiatal korában.

Az öreg hirtelen elkomolyodott s kezébe hajtotta fejét az asztalra. Halkan dümögte:

— Volt, régen volt. Annak vagyok a nyomorékja.

Csontos öklével sánta lábára ütött.

— Ahó csodálkoztak ezek. — Mesélje el, szeretem hallani. Az öreg anyát is mindig kérem. Mert ő is tud sokat gyerekkorából, mikor még az urak olyan fura lisztes konytyot viseltek.

— Nem mese az taeskok, bár sokszor magam is azt hiszem. De az a nyomorék láb érzi, hogy nem az. Gyerek ne szeresd az asszonyt, méreg annak a csókja! De mit mondom én nektek, azt még emberfia nem hallotta szájamból?

Hirtelen gondolva egyet, furfangosan hunyorgatott szemeivel s magában dörögte: „legalább könyebben kivárom . . . .“

— Figyeljete!

* * *
(Folytatása következik.)

Névy Zoltán dr.
főszerkesztő.

Bárvárh Gyula
felelős szerkesztő.

Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

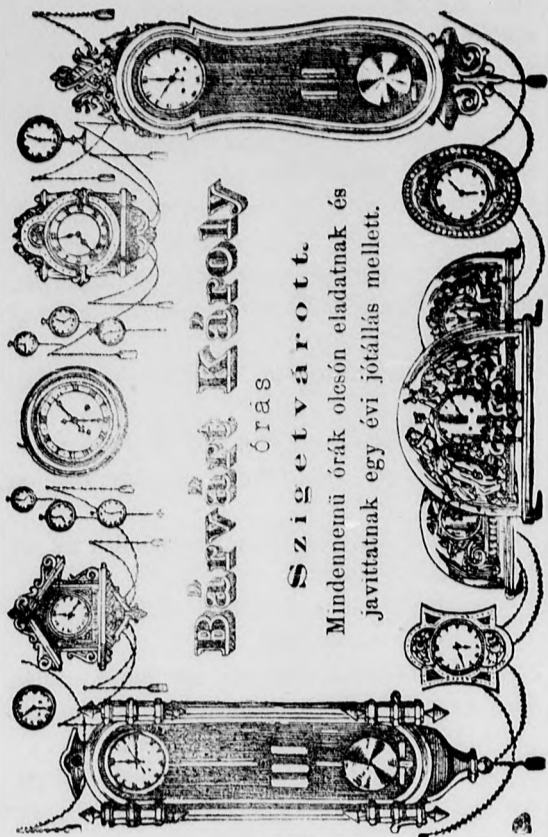
Gabona-piacz.

Árak a legújabb jelzés szerint 50 kgrm-ként értendők.

— Szigetvár, 1900 novemb. 2. péntek. —

Buza	—	—	K.	6. 50	—	60
Rozs	—	—	—	6.	—	—
Árpa	—	—	—	5. 50	6.	—
Zab	—	—	—	5.	5.	—
Tengeri	—	—	—	5.	5.	—
Bab	—	—	—	6.	—	—

**Hirdetéseket jutányos áron vesz fel
a Kiadóhivatal.**

Wéber József férfi szabó üzlete Szigetvár Biedermann-utca, Szalay-féle ház.

Készít valódi finom angol-, Brünni és belföldi szövetekből a legújabb divat szerint, férfi öltönyöket valamint máshol beszerzett szövetekből is.

Minden ruhadarab saját műhelyében, személyes felügyelete alatt készül, miért is a nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri.

Kiváló tisztelettel
Wéber József
férfi szabó.

A kizárólagos Posztógyári raktár Pécs

Apáczá-u. 2 sz. Takarékpénztári új palota.

35% százalékot takarít mindenki ki ruha szükségletét gyári raktárunkból, fedezi állandó raktárt tartunk

Angol, Brüni, Grácsi s honi gyártmányokból eredeti gyáriárban.

LEICHNER és FLEISCHER.

2-3

K á l d o r E.

„Első pécsi fűzőkészítő“ Király-utca 19 sz.

Szíves figyelmébe ajánlja a Nagyérdemű hölgy közönségének **próba teremmel ellátott műtermét**, hol a mérték után megrendelt fűzők csak **francia drill batiszt, selyemből** és a **legkönnyebb bálna csonttal** készülnek testhez simulóan és kitűnő saját szabásaik szerint.

Különösen ajánlom legújabb külföldön is ismeretlen **Marschalle, Marquise, Medea, Voltaire, Izabella és Danita** nevű szabásaimat, melyek kiváló alakot kölcsönöznek a nélkül hogy a test egészségére a legcsekélyebb mértékben kártékony hatással lennének.

Raktáron csakis saját készítményeimet tartom 3 koronától 50 koronáig.

Igen sok pénzt takaríthatnak meg a t. hölgyek ha a **régi fűzőket alakítás, javítás és tisztítás végett** hozzám, küldik, mert ezeket a **felismerhetetlenségig** annyira **újja** alakítom, hogy t. megbízóim meglepetésben részesülnek.

2-3

Készítek mindennemű **hátegyenesítő** és **orthopédia** fűzőket, valamint **haskötőket** minden system szerint. — Vidékre a legnagyobb készséggel válaszolok és kívánatra próbára **több fűzőt** küldök.

Megrendelésnél elég a derék, mell és csipő bőség beküldése, egy jól álló ruhaderék föllött véve.

Férfi divat.**Női divat.****SCHWARCZ LAJOS SZIGETVÁR,**

(Biedermann Rezső utca — Nicsovics-féle ház.)

Női felöltők.

<i>Finom szövetek</i>	. . . . .	120 cm. széles	65 kr.
„ <i>posztó minden színben</i>	. . . . .	90 „ „	50 „
„ <i>koczkás kaszán</i>	. . . . .	120 „ „	98 „
„ <i>jó mosó, koczkás Saphir barchet</i>			42 „

Ruha kelmékben különlegességek.

Fekete kelmék.

Báli szövetek fehér áttörött és brocat illuzió kelmék

Jäger áruk.

Szalon és Futó szőnyegek.

„Exelsior”

Felülmúlhatatlan vászon minden célra alkalmas 1 vég 6.95 kr.

Postai megrendelések, meg nem felelés esetén kicseréltetnek.

Vásznak, kanavászok, damaszt
árúk.

Női kelenygyék minden árban.

Posztó és Berlini kendők.

Papanok.

Ágy garnitúrák, függönyök

Szigetvári Butor raktár*Ajánlja, legjobb minőségű butorait nagyon jutányos árban.***Ebédülő háló és szalon berendezéseket.**

Baroc és ó-német stilben.

Vasbutorok: Gyermek, csukló és szekrény ágyakat.

Vas mosdót gömbölyű és szegletek alakban.

Gyermek kocsik, legszebb kivitelben.

Kárpitos munkák: Ebédülő, kisdíván és ottomanokat.

Képek és tükrök:

A legnagyobb raktár mindenféle szent és tájképekben ugyszintén fali fali tükrökben.

Kapható Butor - Raktár Szigetvár**Biedermann Rezső utca Nicsovics-féle ház.**

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Készíttetnek Névjegyek, Eljegyzési kártyák, Meghívók, Körlevelek, hivatalos nyomtatványok, gyászjelentések, valamint mindennemű könyvkötői munkák diszes kivitelben jutányos áron.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Adókönyvecskék, nagyraktár irodai kereskedelmi, vonalzott, színes selyem és itató papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban, doboz levélpapirokban a legujabb minták,

Imakönyvek, Emlékkönyvek, Képeskönyvek Kereskedelmi beiró könyvek iskolai tankönyvek és iskola szerek, kitűnő író másoló és színes tenták bélyegző festék oldott ragasztó mézga, bélyegző párnák (Durabel) ténta, itató készülékek.

**Nagyraktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 4 fillértől 40 fillérig.**

saját kiadásu, **Szigetvár látképe Turbék** drb. 10 fil.

M. kir. Dohány, szivar,

Bélyeg váltó vasuti fuvarlevél és játékkártya eladás.

Raktáron: Haj, ruha bajusz és fogkefék, fogporok valódi angol és Sollingeni zsebkések és ollók, kitűnő pipere szappanok, valódi francia illatszer, különféle fésűk, dohánytartók bőrből, Visitier Toilet zsebtükrök és különféle pénztárczák, inggomb garnitúrák, órazsinorok és láncok, hőmérők szemüvegek stb. stb. finom minőségben jutányos áron.

Tajték pipák szivar, és szivarkaszipkák

Selmeczi pipák és különféle szárap

Nagyraktár Szivarka hüvelyekből.